

UDENRIGSMINISTERIET

2. december 2016

Spørgsmål 2 fra Udenrigsudvalget til
ministeren for udviklingssamarbejde
af 23. november 2016
vedrørende forslag til lov om ændring af
lov om internationalt udviklingssamarbejde
(L 81), stillet af Mette Gjerskov (S).

Spørgsmål 2 vedr. forslag til lov om ændring af lov om internationalt udviklingssamarbejde

”På baggrund af førstebehandlingen af lovforslaget, hvor ministeren bekræftede, at ministeren vil gå i ”tænkeboks” for at finde den bedst mulige løsning på indstillingsmuligheder til Udviklingspolitisk Råd, bedes ministeren redegøre for disse overvejelser i forhold til at sikre skiftende ministre en bred faglig rådgivning, hvor kritiske stemmer ikke er luget ud i forvejen.”

Svar:

Der er foretaget en fornyet gennemgang af den i lovforslaget med bemærkninger foreslåede model for at sikre bred faglig rådgivning af den til enhver tid siddende minister med ansvar for udviklingsområdet. Gennemgangen har ikke givet anledning til at ændre den foreslåede model.

Den nuværende model, hvor det er den ansvarlige minister, som udpeger medlemmerne af Udviklingspolitisk Råd på grundlag af en høring blandt relevante interessenter fra bl.a. civilsamfundet, erhvervslivet, fagbevægelsen og universiteter samt forskningsinstitutioner fastholdes således.

Ligeledes fastholdes, at organisationer og netværk, som under den nuværende lov har haft mulighed for at indstille kandidater til Udviklingspolitisk Råd, også i fremtiden fortsat vil blive hørt og have mulighed for at indstille kandidater.

I den nuværende lovs bemærkninger er muligheden for at indstille kandidater indskrænket til bestemte navngivne organisationer og netværk. Her lægges der med lovforslaget op til en ændring, idet den nuværende indskrænkning afskærer muligheden for også at involvere andre organisationer og netværk, som nu eller i fremtiden måtte have en særlig interesse eller særlige faglige kompetencer af betydning for det danske udviklingssamarbejde. Denne bredere tilgang afspejler også ønsket om at sikre, at det er hele Danmark, som får mulighed for at bidrage til det danske udviklingssamarbejde fremfor en mere snæver kreds af særlige interessenter.

Tilsvarende vurderes det ikke tidssvarende, at pladserne i Udviklingspolitisk Råd eksklusivt skal tilhøre bestemte interessegrupper. Som det er nu, er der afsat 3 pladser til fagbevægelsen, 5 til civilsamfundet, 3 til erhvervslivet og 4 til universiteter og forskningsinstitutioner. Der er behov for tilstrækkelig fleksibilitet til, at Rådet kan sammensættes på en sådan måde, at man til enhver

tid sikrer den mest relevante faglige rådgivning af den siddende minister. Det betyder på ingen måde, at repræsentanter fra civilsamfundet, erhvervslivet, fagbevægelsen, universiteter samt forskningsinstitutioner ikke fortsat vil være at finde blandt Rådets medlemmer, men der vil ikke være et forhåndsbestemt antal faste pladser fordelt til disse grupper.

Endelig skal det påpeges, at medlemmer af Rådet udpeges for en treårig periode og derfor ofte vil komme til at sidde i Rådet under en eller flere andre ministre end den, der udpegede dem. Det vil således også af den årsag være i den ansvarlige ministers interesse at sikre en faglig og organisatorisk bredde i Rådets sammensætning med henblik på at opnå de bedst mulige betingelser for at fastholde kvaliteten af det danske udviklingssamarbejde også på længere sigt.